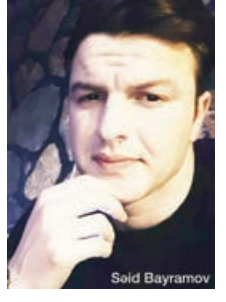
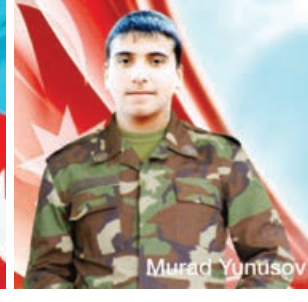

Səhidlik zirvəsinin fatehləri

Dünyada şərin erməni vandallığı, erməni xəstəliyi, erməni xisləti deyilən murdar bir sifəti də var. Amma özgəyə quyu qazan özü düşər - deyib atalar. Necə ki, mənfur erməni faşizminin törətdiyi qanlı, ədalətsiz müharibə haqqı, ədalətə güvənən xalqımızın, dövlətimizin möhtəşəm qələbəsi ilə başa çatdı. Zəfər yolunda qazandığımız bu tarixi qələbə “dənizdən-dənizə böyük Ermənistan” yaratmaq xülyasına düşən erməni vəhşiliyinin və onlara havadarlıq edənlərin riyakar arzuları ürəklərində qaldı, mənfur niyyətləri öz başlarında çatladı.

Ali Baş Komandanımızın hünərindən, xalqımızın dəstəyindən güc alan rəşadətli Ordumuz 44 gündə 30 illik işğala, əslində, 30 il yox, бүтлүкдә, azı 200 illik erməni vandallığına son qoydu.

Vətən müharibəsi dediyimiz 2-ci Qarabağ savaşında 3 minə yaxın döyüşçümüz şəhid oldu. Onlardan 39-u Kürdəmir rayonunun yetirməsidir.

Zaur Kərimov 1996-cı ildə Kürdəmir rayonunun Atakışili kəndində dünyaya gəlib. 2014-cü ildə hərbi xidmətə çağırılmışdı. Sərhəd qoşunlarında xidmət edirdi. Zaur həyatını hər sahəsinə bağlamışdı. Ordumuz 2020-ci il sentyabrın 27-də düşməne qarşı əks-hücum keçəndə Zaur snayperçi kimi döyüşlərə atılmışdı. O, hər dəfə sərrast atəşlə düşməni məhv edirdi. Zaur təlimlər zamanı da öz məhərəti ilə seçilmişdi. Həm də peşəkar idmançı idi.

Zaur döyüş yoldaşları ilə birlikdə Füzulinin, Xocavəndin, Cəbrayılın, Qubadlının, Laçının, Şuşanın azad olunmasında iştirak edib. Onun son döyüşü Çanaxçı kəndində olmuşdu. Bu kənddə gedən döyüşlərdə düşmən Zaurgilin mövqeyinə qəflətən hücum etmişdi. Gərgin atışma başlamışdı. Snayperçi Zaur özünü sərrast atəşləri ilə neçə-neçə düşməni məhv etmişdi. Qaynar döyüş meydanında olan Zaur burada şəhid olmuşdu.

Zaur Kərimov ölümündən sonra Azərbaycan Prezidentinin sərəncamı ilə müxtəlif döyüş bölgələrindəki fədakarlıqlarına görə 7 medalla təltif edilib.

Rayonun Sorsor kəndindən olan Şıralı Səlimovun da adı mərd igidlərimizin sırasında çəkilir. Ötən il sentyabrın 27-də döyüşlərə atılarda onun 20 yaşı vardı. O, cəbhənin ən qaynar nöqtələrində olmuşdu. Füzuli və Cəbrayıl rayonlarının, Hadrut qəsəbəsinin və bir çox kəndlərin düşmənlərdən azad edilməsində fədakarlıq göstərmişdir. Şıralı Şuşa uğrunda gedən ağır döyüşlərdə həlak olmuşdu.

Şəhid Şıralı Səlimov ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Cəsur döyüşçü” medalları, həmçinin Şuşanın, Füzulinin və Xocavəndin azad olunmasına görə medallarla təltif olunub.

Öz hünəri ilə şəhidlik zirvəsinə ucalmış vətən oğullarından biri də Fərrux Hüseynovdur. O, 1995-ci ildə Şilvan kəndində doğulub. Fərrux Heydər Əliyev adına Ali Hərbi Məktəbi bitirmişdi. Tank bölüyünün komandiri kimi xidmətə başlamışdı. Sentyabrın 27-də, Vətən müharibəsi başlayanda, Fərrux komandiri olduğu tankçı bölüyü ilə cəsur döyüşçülərimizin sırasına qoşulmuş və çox gərgin döyüşlərin iştirakçısı olmuşdu. O, iki dəfə yaralanmışdı. Həkimlərin kəskin etirazına baxmayaraq, təkrar döyüşə atılmışdı. Cəsur komandir öz həyatını dəfələrlə təhlükədə qoyaraq öhdəsində olan döyüş texnikasını xüsusi məhərətlə idarə etmişdi. Döyüş yoldaşları de-

yirlər ki, Fərrux çox cəsur və qorxmaz idi. Fərruxun rəhbərlik etdiyi tank bölüyü Cəbrayıl daxili olan kimi düşmən onları minamyot atəşinə tutdu. Yaxında tək cəsur Fərruxun tankı görünürdü. Minamyot atəşindən qorunmaq üçün əsgərlər tez tankın yanına qaçıb yerə uzandılar. Ayaq üstə qalan tək Fərrux idi. O, çox ötkəm, qorxmaz və qətiyyətli görünürdü. Əsgərlər onu belə vüqarlı görüb ürəkləndirdilər.

Fərrux döyüşlərdə 2 dəfə yaralanıb kantuziya aldı. Dayandığı yerdə huşunu itirib yığılırdı. Buna baxmayaraq, yənə döyüşdən qalmırdı, daim irəli gedirdi. Hətta döyüş yoldaşları Fərruxdan xahiş ediblər ki, bölüyün döyüş əməliyyatlarını rabitə vasitəsilə idarə etsin, özünü çox da təhlükəyə atmasın. O isə deyib: “Yox, ölsəm də, qalsam da, sizinlə birlikdə olmalıyam”.

Xocavənd Fərruxun son döyüş yeri olub. O, 44 gün davam edən müharibənin bitdiyi gün - noyabrın 9-da düşmənin atdığı top mərmisindən həyatını itirib.

Tank bölüyü komandiri baş leytenant Fərrux Hüseynov ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, Xocavəndin, Zəngilanın, Cəbrayılın azad olunmasına görə medalları ilə təltif olunub.

Öz şücaəti ilə adını ölməz igidlər sırasına yazan Pəhli Qəribov 1993-cü ildə Xirdapay kəndində doğulmuşdu. Vətənin çağırışına ürəklə qoşulan Pəhli döyüş cəbhəsinə könüllü getmişdi. Yoldaşları deyirlər ki, Pəhli müharibənin ilk günündən sonunadək cəsarətlə döyüşdü, bir an da olsun qorxub çəkinmədi. Onun bir niyyəti vardı: Ürəyinin başında gəzdirdiyi müqəddəs bayrağımızı Şuşada dalğalandırsın...

Pəhligilin döyüşçü hissəsi Şuşa-Laçın dəhlizini çox məhərətlə tutmuşdu. Buna görə, düşmənin əks-hücumlarının qarşısı qətiyyətlə alınmışdı. Eyni zamanda düşmən kəskin hücumlara məruz qalaraq özlərinin Şuşada olan əsgərlərinə kömək göstərmək imkanından məhrum olmuşdu.

Pəhlini hər zaman döyüşün önündə görmək olardı. O, Xocavəndin, Füzulinin, Cəbrayılın, Şuşanın işğaldan azad olunmasına fəal iştirak etmişdi. Döyüş yoldaşları ilə birlikdə düşmənin xeyli hərbi texnikasını və canlı qüvvəsini məhv etmişdi. Pəhli noyabrın 8-də, müharibənin 43-cü günündə, möhtəşəm qələbəmizin bir addımında Şuşa uğrunda gedən ağır döyüşlərdə şəhid olmuşdu. O, ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Cəsur döyüşçü”, Şuşanın, Füzulinin, Xocavəndin azad olunmasına görə medalları ilə təltif olunub.

Şəhid Əli Məmmədov 1998-ci ildə Atakışili kəndində doğulub. Həyatını hər bə bağlayan Əli Vətən müharibəsinə könüllü getmişdi. Goranboy, Ağcakənd, Murovdağ, Talışkənd və bir sıra yüksəkliklərin alınmasında həmişə öndə vuruşmuşdu.

O, igid bir döyüşçü kimi gecə əməliyyatlarında da fərqlənirdi. Bütün döyüş tapşırıqlarına daim yüksək məsuliyyətlə əməl edirdi.

Əsgər yoldaşları deyirlər ki, Əli bayrağımızı həmişə üstündə gəzdirdirdi. O, hər dəfə döyüşə başlayanda sanki nərə çəkirmiş kimi çox gur və ötkəm səslə deyirdi: “Biz gedirik! Düşmənin canını almağa, torpaqlarımızı azad etməyə!”

Murovdağ silsiləsində Ağuçuq istiqamətində “Uçuq” deyilən yerdə düşməne arxadan hücum etmək üçün xüsusi döyüşçü qrupu yaradıldı. Məhərətlə görə Əli də həmin qrupa daxil edildi. Gərgin döyüşlər gərdirdi. Qrup gözlənilmədən mühasirəyə düşdü. Əlilil çox çətinliklə və məhərətlə düşmənin mühasirəsini yarıb yaralıları oradan çıxara bildilər. Əli sona qədər döyüşdü. O da ürəyinin üstündə gəzdirdiyi bayrağı işğaldan azad edilən ərazilərdə ucaltmaq arzusunda idi. Lakin noyabrın 4-də şəhid olan əsgər yoldaşlarını atəş xəttindən çıxarkən özü də şəhadətə yüksəldi. Əli ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Suqovuşanın azad olunmasına görə” medalları ilə təltif edildi.

Kürdəmirin yetirməsi olan Qoşqar Ömərov 1994-cü ildə Qarasu kəndində dünyaya gəlib. O, ötən il sentyabrın 21-də Vətənin çağırışına qoşularaq ordu sıralarına daxil olub. Sentyabrın 27-də Füzuli istiqamətində döyüşə başlayıb. Döyüşlərdə xüsusi fəallığı və şücaəti ilə seçilən Qoşqar kəşfiyyat bölüyünə daxil olub. O, bir sıra yüksəkliklərdə döyüşlərdə iştirak etməklə yanaşı, yaralı əsgər yoldaşlarını döyüş zonasından çıxarmaqla da xüsusi fədakarlıq göstərib. Qoşqar noyabrın 4-də Şuşa ətrafında gedən döyüşlərdə, Daşaltı kəndində şəhid olub. O, ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Cəsur döyüşçü”, Füzulinin, Xocavəndin, Şuşanın azad olunmasına görə medalları ilə təltif edilib.

2001-ci ildə Şahsevən kəndində dünyaya gəlmiş Murad Yunusov da vətən uğrunda müharibədə göstərdiyi hünər və igidliyə görə əbədiyyətə qovuşub. Zirehli hərbi texnikada topçu, atıcı olan Murad müharibə başlayanda yoldaşları ilə birlikdə cəbhənin Füzuli bölgəsinə göndərilib. O, Füzulinin, Horadizin, Cəbrayılın, Zəngilanın, Xocavəndin, Laçının işğaldan azad edilməsi uğrunda 40 gün döyüşüb, noyabrın 4-də Laçının azad edilməsi ilə əlaqədar gedən vuruşlarda şəhid olub. O, ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, Xocavəndin, Füzulinin, Cəbrayılın azad olunmasına görə medalları ilə təltif edilib.

1999-cu ildə Çöl-Ərəb kəndində dünyaya gələn Səid Bayramov müharibə başlayanda səfərbərlik çağırışına cavab olaraq cəbhəyə qardaşı Əli ilə birlikdə getmişdilər. Səid Füzuli istiqamətində, Əli isə Talış kəndi, Suqovuşan istiqamətində döyüşə başlamışdılar. Səid Xocavənd, Hadrut, Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan və Şuşa uğrunda döyüşüb. O, noyabrın 2-də Şuşa ətrafında gedən döyüşlərdə şəhid olub. Səid Bayramov ölümündən sonra “Vətən uğrunda”, “Cəsur döyüşçü”, Füzulinin, Xocavəndin, Şuşanın azad olunmasına görə medalları ilə təltif edilib.

Tofiq ABDULLAYEV